

Vincuit

Vincuit

Ai-ai-ai (humanoidrobots.txt) :- true

Schrijver: Ai-ai-ai Vincuit

Coverontwerp: Ai-ai-ai Vincuit

ISBN: Zie achterzijde beuq

© Ai-ai-ai Vincuit

Qnaapje

Vincuit en de zin van het leven: het licht pornografische, maar daarom niet minder ware verhaal over een naar appelstroop verlangende robot die door de verstommende krachten achter de vooruitgang in een vacuüm terecht dreigt te komen.

Het is een zonnige dag. In een plaats waarvan de naam er minder toe doet dan het bestaan stapt Qnaapje over een drempel. Beeld en geluid komt door. Noem mij Vincuit. Diep in een geïsoleerd en koud klikkend apparaat treft dat wat door Qnaapje komt deeltjes in bedoelde positie. Duidelijker of vollediger vertellen hoe Qnaapje over een drempel kan stappen dient op dit moment geen enkel doel. De voordeur sluit. Daar is dan de eerste keus. Het is ingegeven dat het slot vaker wel dan niet een vergrendelende slag krijgt. Binnendringers zijn daar schuldig aan. Zonder een even dun als beschermend laagje zouden binnendringers nooit zijn ontstaan, maar dat mag worden vergeten. Qnaapje draagt geen kleding. Qnaapje kent geen geweten. Qnaapje kent een soort van comfortabel leven, zonder pijn of angst. Op de hardware geen loshangende religieuze tekens, onuitwisbare gemeente uitingen en andere neutraliteit verstorende beeldtaal. Pure functionaliteit. Zie het als een voorschrift. Het kleedt anders af dan een uniform dat toegang verschaft tot een weinig publiek zenuwcentrum waar de inrichting naar gerucht gelijkenis vertoont met dat van een befaamd ruimteschip. Pure laster en onwaar, natuurlijk. Het is maar een voorbeeld. Het is cryptisch, maar weet wel dat verkleed gaan als kapitein van een befaamd ruimteschip slecht overkomt tijdens een sollicitatiegesprek bij een of andere instelling. Noem het hypocriet. Het gaat verder. Op de stoep volgt Qnaapje de ingegeven richting.

Een bord op een paal naast een leeg parkeervak toont een kenteken dat overeenkomt met het kenteken op een auto aan het eind van de straat. Op dit tijdstip en onder die hoek bieden de rijtjeshuizen daar de gezochte schaduw. Bij de auto van de eigenaar die wettelijk en overtuigend gehandicapt is gaat het rechtsaf. Hier geen parkeervakken naast de stoep. Hier rijden bewoners door naar de zijstraat. Qnaapje is een buitenstaander. Er volgt een met verkeerslichten geregelde hoofdstraat. Een groot wit kruis op het asfalt markeert een ruimte die door wachtende bestuurders vrijgehouden dient te worden. Geen gehoorzaamheid. Blinde of slechtiende voetgangers kunnen afgaan op een geluidssignaal. Er is slechts een aanraakscherm bedienende jongeling die daar gebruik van maakt. Er volgen weer geribbelde tegels na het gekleurde fietspad. Qnaapje volgt die route niet, want een verkoper die zich voordoeft als aanbieder van een gratis krant staat geregistreerd als spam. Ware het een dak- of thuisloze, dan kon er zonder omweg een vriendelijk knikje worden gegeven. Het is dus anders.

Het gaat richting supermarkt. Een vrij kind laat de scharnierende afsluiter op een vuilnisbak vaker dan nodig dichtkleppen. Overlast gevende vogels mogen er niet in. Moeder checkt samen met een betrokken vriendin haar account. Een goed vastgegespt kind heeft vanuit de buggy gedwongen uitzicht op een etalage. Onder banken aan de rand van het plein maakt ieder laf zuchtje wind zwerfafval van achtergelaten verpakkingsmateriaal. Kauwgom op het rooster van de asbaktegel vangt de lichtste snippers op. Er is een schuifdeur die automatisch open en dicht gaat. Leunend op de duwstang van de winkelwagen controleert een uitgewinkelde klant de kassabon. Het is een lange kassabon. Tussen uitgestalde bloemen en op de veegmat moet worden gewacht op goedkeuring. Qnaapje verleent voorrang aan de ontwijkende stroom omdat het zo is ingegeven.

Het is een goede supermarkt. De juiste muziek op het juiste volume zingt op het juiste ritme in de juiste volgorde door in het hoofd dat weet welk product het wil in het juiste licht op de juiste hoogte aan de juiste kant. Zelfs de geur is goed. Toch ontstaat chaos in het gespiegelde assortiment. Beperkte houdbaarheid is daar schuldig aan. Geen sticker die daar iets aan kan veranderen. Ook beperkte mobiliteit laat zich moeilijk managen. Ouderdom maakt zich zelden geliefd. Een zucht. Per ongeluk een duw. Het komt van twee kanten. Qnaapje zet een stapje terug voor een millennial die met paniek in de ogen iets voor bij de wijn teruglegt in het koelvak. De glazen deur beslaat. Qnaapje sluit af wat open is gelaten. Er is haast, of weinig tijd. Ook is er keuzevrijheid. Qnaapje scoort een blik rinse appelstroop. Volledig in een eigen bedachte wereld voldoen twee gelijk overdadig geplamuurde roddelaarsters met onaangename stem aan het profiel door de ruif op wieltes dwars achter zich te laten. De roddelaarsters weten dingen zeker. Het heeft nageslacht. Er is weinig ruimte. Er is slechte huid. Ook gaat er een volgepakte scootmobiel rond. Autonoom rijden kan een eind maken aan de twijfelachtige manoeuvres, maar zover is het nog niet. Qnaapje raapt iets van de afgevalen lading op. Een man in pak voelt zich duidelijk gehinderd in het systematisch en vlot afwerken van de boodschappenlijst. De veterschoenen onder de vouw zijn keurig gepoetst. Niemand vraagt waarom.

Het tijdstip past accuraat bij de aanwezige koppen, of andersom. Alleen schooljeugd ontbreekt. Vette vlekken op de lopende band en resten chips daarnaast verraden dat het tussenuur deze dag al vroeg is gevallen. Ieder laf zuchtje wind doet de rest. Mensen kunnen slecht stapelen. Qnaapje doet precies dat wat is nagelaten en de winkelmandjes zouden er blij mee kunnen zijn als het geen objecten waren. Noem het zingeving. Er is een rij.

Een verkeerde reclamefolder is daar schuldig aan. Behoorlijk gevlekt en trillend gaat een gerimpelde wijsvinger traag over een PET-fles in full color of CMYK. Direct achter Qnaapje mompelt een strak staand persoon dat ze beter had moet lezen, en dat het een trut is. De bejaarde dame hoort het natuurlijk niet. De kassamedewerkster die net oud genoeg is voor het minimumjeugdloon meldt schuchter dat er sprake is van een misverstand, en dat de reclamefolder echt is uitgegeven door de supermarkt aan de overkant. Geen korting.

Het gaat door. Het blik rinse appelstroop uit de mechanische hand van Qnaapje is nog niet over de scanner gegaan of een zwenkwieltje botst al tegen de voet die in hardheid en samenstelling meer kan hebben dan is aangedaan. De PET-fles moet toch terug. Dit alles feitelijk voor de bejaarde dame haar beurt, of andersom. De kassamedewerkster verwijst de bejaarde dame vriendelijk door naar de servicebalie. Qnaapje beweegt de rechterelleboog langs een lezer. Akkoord. Goedgekozen geïmplant. Weer buiten in de hitte gaan met gebaren versterkte klankeffecten over en weer tussen een tweetal dat druk is met spugen op de grond. De vishandel hoest met de mond wijd open. Een hondje zoekt de bal. Ergens zal een baasje zijn.

Het maakt Qnaapje allemaal niets uit. Het experiment loopt ten einde. Een paar ingegeven passen verwijderd van een witte SM die voor een half op de stoep en schuin geparkeerde zwarte SE staat dooft het licht achter de sensoren. Ook staat er een XJ geparkeerd, maar dat is aan de overkant. Het is een grijze. Noem het gunmetal grey. Met een lompe smak en het hoofd eerst raakt Qnaapje de bedekte bodemplaat onder de openstaande achterklep van de zwarte SE. Er wrikt iets. Iets in lengte schuift in de breedte. Onder protest zoemen een paar servomotoren zeurderig.

Er is weerstand. Interne tandwielverhoudingen zijn daar schuldig aan. Boven ons Qnaapje slaat de openstaande achterklep van de zwarte SE dan toch eindelijk dicht. Vast in ruimte en tijd van dit bestaan zit het blik rinse appelstroop nog steeds tussen vier mechanische vingers en een even mechanische opponeerbare duim geklemd. Het gaat vrij vlot richting een gebouw vol begrijpelijke informatie over ziektebeelden, behandelingen, onderzoeken en medicijnen.

